

अधित्यका, स्त्री, (अधिरूढा पर्वतोपरिभागम् अधि + त्यकन् स्त्रियां टाप् ।) पर्वतोपरिभूमिः । इत्यमरः ॥ (उपत्यकाद्रैरासना भूमिरूढमधित्यका ॥ अमरकोषः । यथा रघुवंशे,—“अधित्यकायामिव धातुमथां लोभद्रुमं सानुमतः प्रपुङ्ग” ॥)

अधिपतिः, त्रि, (अधिपाति रक्षति अधि + पा + क ।) अधिपतिः । स्वामी । इत्यमरः ॥ राजा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा रघुवंशे—अय प्रजानामधिपः प्रभाते ॥)

अधिपतिः, पुं, (अधिपाति रक्षति अधि + पा + डति ।) प्रभुः । स्वामी । इति हलायुधः ॥ (यथा रघुवंशे । “वचो निशुन्याधिपतिर्दिवीकसां” ॥) अधिभूः, पुं, (अधि + भू + कर्त्तरि क्तिप् ।) स्वामी । प्रभुः । इत्यमरः ॥

अधिमासः, पुं, (मासात् रविसंक्रान्तिमासादधिकमयूरव्यसकादित्वात् समासः ।) रविसंक्रान्तिद्वयमध्यवर्त्तिचान्द्रमासः । रविसंक्रान्तिशून्यशुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तमासः । तत्पर्यायः । अधिकमासः २ असंक्रान्तमासः ३ मलमासः ४ मलिक्लुचः ५ विनाभकः ६ नपुंसकः ७ । इति मलमासतत्त्वं ॥

अधिमांसकः, पुं, (अधिकं मांसं यत्र सः, समासान्तः कः ।) दन्तरोगविशेषः । यथा,—
“दन्तरक पश्चिमे दन्ते
महान् शोथो महान् रुजः ।
नालाखावी कफवृता
विज्ञेयः सोऽधिमांसकः” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ अस्य चिकित्सा दन्तरोगशब्दे द्रष्टव्या ॥

अधिरथः, पुं, (रथमधिरूढः अत्वादीति समासः ।) कर्णपिता । स तु सूतजातिः । तस्य कर्म्म सारथ्यं । यथा । विवेशाधिरथो रङ्गं यष्टिप्राणो ङ्गयन्निव । इति महाभारतं ॥ (यथा हरिवंशे । “सत्यकर्म्मसुतश्चापि सूतस्त्वधिरथस्तु नै । यः कर्म्मं प्रतिजग्राह तेन कर्म्मस्तु सूतजः” ॥)

अधिराज्यभाक्, पुं, (अधिकं राज्यं कर्म्मधारयः, तत्-भजते अधिराज्य + भज् + शिव उपपदसमासः ।) अधिराट् । यथा । अत्यन्तान् पृथिवीपालान् पृथिव्यामधिराज्यभाक् । इति महाभारतं ।

अधिराट्, [ज] पुं, (आधिक्येन राजते अधि + राज् + कर्त्तरि क्तिप् ।) सम्राट् । चक्रवर्त्ती । इति महाभारतं ॥ (यथा रघुवंशे । इति प्रगल्भं पुरुषाधिराजो मृगाधिराजस्य वचो निशुन्य ।)

अधिरोहिणी, स्त्री, (अधिरोहः आरोहणं तदेव साधनत्वेन विद्यदेऽस्य अधि + रोह + इन् स्त्रियां ङीप् ।) (अधिरोहणी इति पाठे अधिरुह्यते अनया अधि + रुह + करणे ल्युट् स्त्रियां ङीप् ।) वंशकाष्ठादिनिर्मितारोहणमार्गः । सिंङ्गि इति भाषा । तत्पर्यायः । निःश्रेणिः २ । इत्यमरः ॥ निःश्रेणी ३ । इति तट्टीका ॥ अधिरोहणी इत्यपि पाठः ॥

अधिवचनं, स्त्री, (अधि + वच् + ल्युट् । पक्षपातेन कथनं । “अधिकं वचनं पक्षपातेन वचनं” इति माधवाचार्यः ।) नाम । संज्ञा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधिवासः, पुं, (अधि + वस् + घञ् ।) निवासः । धूपनादिभिः संस्कारः । इति मेदिनी ॥ तद्-द्रव्याणि । मृत्तिका १ गन्धः २ शिला ३ धान्यं ४ दूर्वा ५ पुष्यं ६ फलं ७ दधि ८ दूतं ९ स्वस्तिकं १० सिन्दूरं ११ ग्राह्यः १२ कज्जलं १३ रोचना १४ श्वेतसर्षपः १५ स्वर्गं १६ रौप्यं १७ ताम्रं १८ चामरं १९ दर्पणं २० दीपः २१ प्रशस्तपात्रं २२ । इति भवदेवः ॥ क्वचित् पुस्तके श्वेतसर्षपस्थाने सिद्धात्रं क्वचित् चामरस्थाने । तत्रानुष्ठानं । “दुर्गापूजादालयात्रायामादौ पूर्वदिने सायंकाले आचारात् संस्कारकर्म्मणि तद्दिने पूर्वाह्णे मन्त्रं पठित्वा क्रमेणोक्तद्रव्याणि आदौ देवादीनां ललाटे पञ्चाङ्गमौ स्पर्शयित्वा प्रशस्तपात्रे स्थापयित्वा तत्रात्रं पूर्वाह्नकमेव वारचयं स्पर्शयेत् । इत्य-विशेषेण संस्कारः । तत्र यजुर्वेदोक्तमन्त्रा-स्तयोर्विशतिद्रव्याणि च यथा । तैलहरिद्रां गृहीत्वा,—

“ॐ कोसिकतमोसि कस्यैत्वा कायत्वा सुस्रोकः
सुमङ्गलः सत्यराजन् । अनया तैलहरिद्रया
अस्य शुभाधिवासनमस्तु । एवं सर्वत्र” ॥ १ ।
गन्धं गृहीत्वा,—

“ॐ गन्धद्वारां दुराधयां नित्यपुष्पां करोषिणीं ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां त्वामिहोपाङ्गये श्रियं” ॥ २ ।
महौं गृहीत्वा,—

“ॐ भूरसि भूमिरस्य दितिरसि विश्वधाया
विश्वस्य भुवनस्य धनो पृथिवीं यच्छ पृथिवीं
दृष्ट्वा पृथिवीं माहिःसौः” ॥ ३ ।

पुनर्गन्धेन गन्धद्वारामिति ।

शिलां गृहीत्वा,—

“ॐ प्रपर्वतस्य वरुणस्य पृष्ठान्नावश्चरन्ति स्वसि
च इयानाः ता आरुच नधरा गुदस्ता अहिं
बुधमनुरीयमानाः । विष्णोर्विक्रमणमसि विष्णो-
र्विक्रान्तमसि विष्णोः क्रान्तमसि” ॥ ४ ।

धान्यं गृहीत्वा,—

“ॐ धान्यमसि धिनुहि देवान् धिनुहि यज्ञं
धिनुहि यज्ञपतिं धिनुहि भां यज्ञन्” ॥ ५ ।

दूर्वां गृहीत्वा,—

“ॐ काण्डात् काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः
परिखानो दूर्वैः प्रतनु सहस्रेण श्रतेन च” ॥ ६ ।
पुष्यं गृहीत्वा,—

“ॐ श्रीश्व ते लक्ष्मीश्च पत्न्या अहोरात्रे पार्श्वे
नक्षत्राणि रूपमश्विनौ यामं इक्षुमिशान सुम्भ-
इशान सर्वलोककम्पइशान” ॥ ७ ।

फलं गृहीत्वा,—

“ॐ याः फलिनीयां अफला अपुष्या याश्च
पुष्यिणीः वृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुच्यन्व-
हसः” ॥ ८ ।

दधि गृहीत्वा,—

“ॐ दधिक्रावणोऽकार्षे जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
सुरभिणो मुखकारोत् प्रगतायुःषितार्षत्” ॥ ९ ।
दूतं गृहीत्वा,—

“ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामासि
प्रियं देवानामनाष्टं देवयजनमसि” ॥ १० ।
स्वस्तिकं गृहीत्वा,—

“ॐ स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषा
विश्ववेदाः स्वस्तिन स्तास्वीं रिष्टनेभिः स्वस्ति-
नो वृहस्पतिर्दधातु” ॥ ११ ।

सिन्दूरं गृहीत्वा,—

“ॐ सिन्धोरिव प्राध्वने शृघनालो वातप्रमीय
पतयन्तु दूतस्य धारा अरुषोण वाजो काष्ठा-
भिन्दुतिभिः पिन्नमानः” ॥ अत्र “वातप्रमीय
पतयन्ति जज्ञा” । इत्यपि पठन्ति ॥ १२ ।

शङ्खं गृहीत्वा,—

“ॐ प्रतिश्रुत्वाया अक्षनं घोषाय भयमन्ताय
बहुवादिनमनन्ताय सूक्तं शब्दायाङ्मराधातं
महसे वीणावादं क्रोशाय तूष्णजमवरस्तराय
शङ्खं वनाय वनपमन्वतोऽरुषाय दावप” ॥ १३ ।

कज्जलं गृहीत्वा,—

“ॐ समिद्धोऽङ्गन क्रदरं मतीनां दूतमधे मध-
मत् पिन्नमानः वाजीवहन् वाजिनं जातवेदे
देवानां वक्षिप्रियमासधश्च” ॥ १४ ।

रोचनां गृहीत्वा,—

“ॐ युञ्जन्ति ब्रह्ममरुधं चरन्तं परितस्त्वुषः रोचन्ते
रोचना दिवि” ॥ १५ ।

सिद्धात्रं गृहीत्वा,—

“ॐ अन्नपते अन्नस्य नो धेक्ष्वनमीवस्य शुद्धिणः ।
प्रदातारं तार्थ्यज्जं नो धेहि हिपदे शं चतु-
ष्पदे । सिद्धात्रमत्र आतपतखुलाः” ॥ १६ ।

काञ्चनं गृहीत्वा,—

“ॐ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताये भूतस्य जातः
पतिरेक आसीत् । सदाधारः पृथिवीं दामु-
तेषां कस्यै देवाय हविषा विधेम ॥ १७ ॥”

रजतं गृहीत्वा,—

“ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामासि
प्रियं देवानामनाष्टं देवयजनं” ॥ १८ ।
ताम्रं गृहीत्वा,—

“ॐ असौ यस्ताम्रोऽस्य उतवभुः सुमङ्गलः ये
चैनं रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो
वैषाः हेतुमहे” ॥ १९ ।

सिद्धार्थं गृहीत्वा,—

“ॐ रक्षोहनो बलगहनः प्रोक्षामि वैश्ववान्
रक्षोहनो बलगहनो बलयामि वैश्ववान् रक्षो-
हनो बलगहनोऽवसुणामि वैश्ववान् रक्षोहनो
वनगहनो उपधामि वैश्ववी रक्षोहनो वनगहनो
पर्यहामि वैश्ववी वैश्ववमसि वैश्ववास्व” ॥ २० ॥

दर्पणं गृहीत्वा,—

“ॐ आकाशेन रजसा वर्त्तमानो निवेश्यमन्त्रं
मन्त्रं च हिरण्येन सविता रथेना देवोधाति
भुवनानि पश्यन्” ॥ २१ ॥

दीपं गृहीत्वा,—